

İSLAMCILAR VE ABD İLE İTTİFAK

Aydınlık Dergisi, 10 Eylül 2006

Yıldırım Koç

Günümüzde bazı İslamcıların ABD ile Büyük Ortadoğu Projesi'nde işbirliği yapma girişimleri, kendi anlayışları çerçevesinde bile son derece tutarsızdır. Geçmişte kendi mantığı içinde tutarlı olabilen (bizce yanlış) bir çizgi, artık kendi mantığı içinde de tutarlı değildir.

1991 yılına kadar Sovyetler Birliği komünistti (veya o iddiadaydı). Komünistler, 1917 Bolşevik Devrimi sonrasında kısa bir süre emperyalizme karşı İslamcılarla ittifak kurmaya çalıştılar. Ancak, çeşitli nedenlere bağlı olarak, bu çabalar 1921 yılında sona erdirildi. İslamcı kesimlerde belirleyici olan, emperyalizme karşı mücadele değil, komünizme karşı mücadele oldu ¹.

İslamcı hareketin anti-komünist çizgisini Amerikan yandaşlığı biçiminde somutlaştırması, Türkiye'de Soğuk Savaş'ın başladığı yıllarda önem kazandı. Bu konuda da Nurcular başı çakti. Fethullah Gülen'in dinlerarası diyalog ve ABD'nin politikalarını destekleme çizgisinin temelinde, Saidi Nursi'nin anlayışı ve uygulamaları yatmaktadır. Ancak, anti-komünist mücadelenin ön planda olduğu koşullarda ABD emperyalistlerle ittifakın kendi içinde bir mantığı vardır. Anti-komünist mücadelenin sona erdiği ve ABD emperyalizminin Siyonistlerle birlikte mazlum milletlere ve özellikle Müslümanlara saldırdığı koşullarda ABD politikalarını desteklemeyi açıklamak, normal koşullarla, olanaklı değildir.

Nurcuların önderi Saidi Nursi 1947 yılında, Soğuk Savaş'ın başladığı dönemde, İçişleri Bakanı Hilmi Uran'a bir mektup yazarak, komünizm tehlikesi konusunda kendisini uyardı.

Türkiye 1951 yılında Kore'ye asker gönderdiğinde, Saidi Nursi hükümetin bu kararını destekledi ve öğrencilerinden Bayram Yüksel'i de Kore'ye gönderdi.

Kimin aracılığıyla olduğu belirtilmemekle birlikte, Saidi Nursi, Risale Zülfikar isimli yayını Vatikan'a gönderdi. Vatikan, 1951 yılı Şubat ayında bu kitap nedeniyle Saidi Nursi'ye bir teşekkür mektubu iletti.

Saidi Nursi 1953 yılı Nisan ayında İstanbul'a geldi, Fener Rum Patrikhanesi'ni ziyaret etti ve bu ziyaret sırasında, "saldırgan ateizme karşı Müslümanların ve Hristiyanların çabalarını birleştirmeleri gerektiği" görüşünü açıkladı.

Saidi Nursi, ABD emperyalizminin NATO'yu ve SEATO'yu tamamlayacak biçimde Ortadoğu'da anti-komünist mücadele için oluşturduğu Bağdat Paketi'nin imzalanmasından sonra, 1955 yılı Şubat ayında, Cumhurbaşkanı'na ve Başbakan'a yazdığı mektuplarda bu olayı kutladı, Bağdat Paketi'nin bölgede barışa hizmet edeceğini, bu sayede Türkiye'nin İslam ülkeleriyle ilişkilerinin yeniden kurulmakla kalmayacağını, Türkiye'nin Hristiyan Batı'nın dostluğunu kazanacağını belirtti ².

1960'lı yılların ikinci yarısında İslamcıların önde gelen isimlerinden Mehmet Şevket Eygi, 30 Mart 1969 tarihli Bugün'de şunları yazıyordu ³:

¹ İslamcı örgütlerin sömürgecilğe ve emperyalizme karşı mücadelesi konusunda çok önemli bir kaynak için bkz. Peters, R., **İslam and Colonialism, The Doctrine of Jihad in Modern History**, Mouton Publishers, The Hague, 1979.

² Vahide, Şükran, "A Chronology of Said Nursi's Life," Ibrahim M.Abu-Rabi (ed.), **İslam at the Crossroads, On the Life and Thought of Bediuzzaman Said Nursi**, State University of New York Press, New York, 2003, s.xxii-xxiii. Şükran Vahide, Saidi Nursi'nin tüm eserlerinin büyük bölümünü İngilizceye çeviren kişidir.

³ Aktaran, Özakıncı, Cengiz, **United States of İrtica 1945-1999**, Otopsi Yay., İstanbul, 1999, s.31.

“Rusya ve Çin, Allah’ı inkar ediyor; Amerika ise Allah’a inanıyor. Dini var. Amerika’da İslamiyeti yayabilmek hürriyeti var. Amerika inançlarımıza hürmet ediyor. Amerika ehvendir (zararsızdır), ehaftır (hafiftir). Rusya kızıl kafirdir. Amerika ise ehli kitaptır.”

İslamcılar kendilerini 1960’lı ve 1970’li yıllarda ABD emperyalizminin müttefiki olarak gördüler. Bu dönemde ABD’nin denetimindeki Suudi Arabistan’ın Türkiye’deki İslamcı kesimlerle doğrudan ilişkileri, bu ittifakın ana kanallarını oluşturdu. Diğer bir ifadeyle, İslamcı kanat, “Allahsız”a karşı “gavur”la işbirliğini kabullendi. O yıllarda ABD ile ittifakı savunan bir İslamcının kendi içinde tutarlı bir mantığı vardı. Ancak bugün bu mantık ortadan kalkmıştır. Bu koşullarda, ABD yandaşı bir İslamcının davranışlarını açıklamak için başka etmenleri dikkate almak gerekir.